

Regeling omtrent de vestiging en uitbreiding
van ondernemingen van nijverheid
(Bedrijfsvergunningenwet)

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET

No. 9

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is nieuwe regelen te stellen omtrent de vestiging en uitbreiding van ondernemingen van nijverheid;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. 1. Deze wet verstaat onder *productschap, hoofdbedrijfschap, bedrijfschap*: een product-, een hoofdbedrijf- of een bedrijfschap, als bedoeld in artikel 66 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie (*Stb.* 1950, K 22, sedert gewijzigd), ingesteld voor ondernemingen, waarin het betrokken bedrijf wordt uitgeoefend.

2. Zij verstaat onder *onderneming* mede een bedrijf, waarmede niet wordt beoogd het maken van winst.

Artikel 2. Wanneer ter uitvoering van deze wet de medewerking van een product-, een hoofdbedrijf- of een bedrijfschap wordt gevorderd, wordt, onverminderd het bepaalde in artikel 98 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie, die medewerking verleend door het bestuur van dat lichaam.

Artikel 3. 1. Bij algemene maatregel van bestuur, in deze wet verder genoemd *bedrijfsvergunningenbesluit*, kan worden verboden het uitoefenen van een daarbij aangewezen bedrijf van nijverheid zonder vergunning van Onze Minister, wie het rechtstreeks aangaat.

2. Bij een bedrijfsvergunningenbesluit kan worden bepaald, welke vormen van bedrijfsuitoefening als nijverheid worden aangemerkt.

3. Een dergelijk besluit kan slechts worden vastgesteld, indien daartoe naar Ons oordeel aanleiding bestaat uit hoofde van:

a. een bestaande of dreigende overcapaciteit, welke het verbod van bedrijfsuitoefening in het algemeen belang doet zijn;

b. de wenselijkheid, als uitvloeisel van het streven naar verdere industrialisatie, van het vestigen of uitbreiden van bepaalde ondernemingen, welke het verbod van bedrijfsuitoefening in het algemeen belang doet zijn;

c. volkenrechtelijke verplichtingen met betrekking tot de coördinatie van investeringen.

4. Een bedrijfsvergunningenbesluit vermeldt uit welken hoofde het is vastgesteld.

5. De voordracht tot vaststelling, wijziging of intrekking van een bedrijfsvergunningenbesluit wordt Ons gedaan door Onze Minister, wie het rechtstreeks aangaat, en Onze Minister van Economische Zaken tezamen.

Artikel 4. 1. Een bedrijfsvergunningenbesluit uit hoofde van overcapaciteit wordt niet vastgesteld dan op verzoek van een bedrijfschap of, bij ontstentenis hiervan, van een product-

of een hoofdbedrijfschap, op verzoek van een of meer rechtspersoonlijkheid bezittende verenigingen van de betrokken ondernemers of werknemers, of op verzoek van een of meer der betrokken ondernemers.

2. De voordracht tot vaststelling, wijziging of intrekking van zodanig besluit wordt niet gedaan dan nadat de Sociaal-Economische Raad of een commissie, als bedoeld in artikel 43 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie, over het verzoek tot vaststelling of het voornemen tot wijziging of intrekking is gehoord. Zodra advies is gevraagd, doet Onze Minister, wie het rechtstreeks aangaat, daarvan mededeling in de *Nederlandse Staatscourant*, met vermelding van de termijn, binnen welke belanghebbenden schriftelijk aan de Raad of de commissie van hun mening kunnen doen blijken.

3. De Raad of de commissie hoort in openbare zitting op hun verlangden de verzoekers — zo het vaststelling van een bedrijfsvergunningbesluit betreft — en de belanghebbenden, die van hun mening hebben doen blijken; het horen kan worden gestaakt, zodra naar het oordeel van de Raad of de commissie voldoende inlichtingen zijn verkregen. De Raad of de commissie hoort voorts het product-, hoofdbedrijf- en bedrijfschap en kan ook anderen horen.

4. De Raad of de commissie legt bij het advies alle ter zake dienende stukken over, waaronder de verslagen der mondelinge verhooren.

Artikel 5. 1. Een bedrijfsvergunningbesluit, vastgesteld uit hoofde van overcapaciteit, is gedurende een daarbij te bepalen termijn van ten hoogste twee jaren van kracht. De termijn kan bij algemene maatregel van bestuur eenmaal met ten hoogste twee jaren worden verlengd; de voordracht tot deze maatregel wordt Ons gedaan door Onze Minister, wie het rechtstreeks aangaat, en Onze Minister van Economische Zaken tezamen.

2. Een bedrijfsvergunningbesluit, vastgesteld uit hoofde van de wenselijkheid van vestiging of uitbreiding van bepaalde ondernemingen, is van kracht gedurende een daarbij te bepalen termijn van ten hoogste vijf jaren.

Artikel 6. Een vergunning is vereist voor iedere onderneming, waarin het aangewezen bedrijf wordt uitgeoefend.

Artikel 7. 1. Bij een bedrijfsvergunningbesluit kan worden bepaald, welke gegevens bij het aanvragen van een vergunning dienen te worden verstrekt.

2. Bij een dergelijk besluit kan voorts worden bepaald, dat bij het indienen van een aanvraag een bij dat besluit vast te stellen bedrag moet worden betaald.

3. De aanvraag wordt geacht niet te zijn ingediend, zolang de krachtens het eerste lid verlangde gegevens niet zijn verstrekt of het krachtens het tweede lid verschuldigde bedrag niet is betaald.

4. Op de aanvraag wordt binnen drie maanden beslist.

5. De beslissing wordt aan de aanvrager bij aangetekende brief en, indien zij een weigering inhoudt, onder opgave van redenen medegedeeld.

Artikel 8. 1. Bij een bedrijfsvergunningbesluit kan worden bepaald, dat, volgens daarbij te stellen regelen, de vergunningen onder beperkingen kunnen worden verleend en aan de vergunningen voorschriften kunnen worden verbonden.

2. Indien de beslissing op de aanvraag een toezegging tot het verlenen van een vergunning inhoudt, wordt de inhoud dier vergunning, waaronder begrepen de beperkingen en voorschriften, daarbij vermeld.

3. De vergunning houdt een termijn in, binnen welke met de bedrijfsuitoefening een aanvang dient te worden gemaakt.

Artikel 9. 1. Bij overgang van de onderneming op rechtverrijgenden onder algemene titel van de vergunninghouder gaat tevens de vergunning op hen over.

2. Indien de onderneming of het gedeelte daarvan, waarin het betrokken bedrijf wordt uitgeoefend, aan een ander wordt overgedragen, vervalt de vergunning. Aan de rechtverrijgende

wordt op zijn aanvraag een nieuwe vergunning met dezelfde beperkingen en voorschriften verleend.

Artikel 10. De vergunning vervalt eveneens:

a. wanneer de termijn, binnen welke met de bedrijfsuitoefening een aanvang diende te worden gemaakt, ongebruikt is verstreken;

b. wanneer de bedrijfsuitoefening gedurende een jaar, anders dan wegens overmacht, ononderbroken gestaakt is geweest.

Artikel 11. 1. De vergunning of de toezegging van een vergunning kan worden ingetrokken, indien de ter verkrijging van de vergunning verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig waren, dat deze zou zijn geweigerd, als bij de beoordeling van de aanvraag de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest.

2. De intrekking wordt aan de betrokkene onder opgave van redenen bij aangetekende brief medegedeeld. Zij wordt eerst van kracht, wanneer daartegen geen voorziening meer mogelijk is.

Artikel 12. 1. Onze Minister, wie het rechtstreeks aangaat, en Onze Minister van Economische Zaken kunnen, wanneer zij overwegen een voordracht tot vaststelling van een bedrijfsvergunningbesluit te doen, bij gemeenschappelijke beschikking, in deze wet verder genoemd *bedrijfsvergunningbeschikking*, verbieden het uitoefenen van het betrokken bedrijf zonder vergunning van Onze eerstbedoelde Minister.

2. Een bedrijfsvergunningbeschikking vermeldt, uit welken hoofde Onze bedoelde Ministers overwegen de voordracht te doen.

3. Wanneer zij overwegen de voordracht uit hoofde van overcapaciteit te doen, stellen zij de beschikking niet vast, voordat het in artikel 4, tweede lid, bedoelde advies is gevraagd.

Artikel 13. 1. Een bedrijfsvergunningbeschikking is gedurende een daarbij te bepalen termijn van ten hoogste een jaar van kracht. De termijn kan eenmaal met ten hoogste zes maanden worden verlengd.

2. Zij houdt op van kracht te zijn, wanneer voor het betrokken bedrijf een bedrijfsvergunningbesluit in werking treedt.

3. Een bedrijfsvergunningbeschikking, alsmede een beschikking tot haar wijziging, intrekking of verlenging, wordt in de *Nederlandse Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 14. Ten aanzien van een vergunning ingevolge een bedrijfsvergunningbeschikking zijn de artikelen 6—11 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 15. 1. Tegen een beslissing tot verlening, toezegging, weigering of intrekking van een vergunning en tegen een beslissing tot weigering of intrekking van een toezegging kan de betrokkene binnen een maand na de verzending van de aange tekende brief, waarbij hem de beslissing is medegedeeld, bij bezwaarschrift voorziening vragen bij Onze Minister, wie het rechtstreeks aangaat.

2. Het bezwaarschrift wordt op verzoek van de betrokkene om advies gezonden aan de Sociaal-Economische Raad of een commissie, als bedoeld in artikel 43 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie. De betrokkene wordt door de Raad of de commissie gehoord, althans behoorlijk opgeroepen.

3. De beslissing wordt aan de betrokkene onder opgave van redenen schriftelijk medegedeeld.

Artikel 16. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere voorschriften worden gegeven ter bevordering van een goede uitvoering van deze wet.

Artikel 17. Het is verboden ter zake van een aanvraag om een vergunning onjuiste of onvolledige gegevens te verstrekken.

Artikel 18. Handelen in strijd met:

a. een krachtens artikel 3 of 12 gesteld of het in artikel 17 vervatte verbod,

b. een krachtens artikel 16 gegeven voorschrift, voor zover uitdrukkelijk aangeduid als strafbaar feit,

c. een aan een vergunning verbonden voorschrift, is een overtreding.

Artikel 19. 1. Allen die betrokken zijn of zijn geweest bij de uitvoering van deze wet, zijn verplicht tot geheimhouding van al hetgeen hun in hun hoedanigheid is bekend geworden, voor zover zij niet in die hoedanigheid tot mededeling daarvan bevoegd of verplicht zijn.

2. Het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van de personen, op wie de in artikel 10 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie omschreven verplichting tot geheimhouding rust.

Artikel 20. 1. Het in een bedrijfsvergunningbesluit of een bedrijfsvergunningbeschikking vervatte verbod geldt gedurende drie maanden na het in werking treden van dat besluit of die beschikking niet ten aanzien van de uitoefening van het aangewezen bedrijf in de ondernemingen, waarin dat bedrijf bij het in werking treden wordt uitgeoefend.

2. Indien voor zodanige onderneming binnen die termijn vergunning is gevraagd, geldt het verbod ook na afloop van die termijn niet, totdat de vergunning is verleend, dan wel, indien deze is geweigerd, totdat sedert het tijdstip, na hetwelk tegen de weigering geen voorziening meer mogelijk is, twee maanden zijn verlopen.

3. Het eerste en het tweede lid zijn niet van toepassing, indien de uitoefening van het aangewezen bedrijf bij het in werking treden van het besluit of de beschikking in strijd was met het krachtens deze wet bepaalde.

4. Bij een bedrijfsvergunningbesluit of een bedrijfsvergunningbeschikking kan worden bepaald, dat het eerste en het tweede lid niet meer van toepassing zijn, zodra de capaciteit van de onderneming de bij het in werking treden van het besluit of de beschikking bestaande overschrijdt.

Artikel 21. 1. Aan hen, die bij het in werking treden van een bedrijfsvergunningbesluit of bedrijfsvergunningbeschikking het aangewezen bedrijf uitoefenen, wordt op hun aanvraag de vereiste vergunning voor de betrokken onderneming verleend.

2. Een vergunning ingevolge het eerste lid kan niet worden verleend met zodanige beperkingen of voorschriften, dat de capaciteit van de onderneming, zoals die bij het in werking treden van het besluit of de beschikking was, zou moeten worden vermindert.

3. Het eerste lid is niet, onderscheidenlijk niet meer van toepassing, indien de uitoefening van het aangewezen bedrijf bij het in werking treden van het besluit of de beschikking in strijd was met het krachtens deze wet bepaalde dan wel na het in werking treden gedurende een jaar, anders dan wegens overmacht, ononderbroken gestaakt is geweest.

Artikel 22. 1. Bij een bedrijfsvergunningbesluit of een bedrijfsvergunningbeschikking kan worden bepaald, dat het daarin vervatte verbod ten aanzien van de ondernemingen, waarin het aangewezen bedrijf bij het in werking treden van het besluit of de beschikking wordt uitgeoefend, niet geldt, dan wel niet geldt zolang de capaciteit van die ondernemingen een bij het besluit of de beschikking bepaalde grens niet overschrijdt.

2. Het krachtens het eerste lid bepaalde is niet, onderscheidenlijk niet meer van toepassing, indien de uitoefening van het aangewezen bedrijf bij het in werking treden van het besluit of de beschikking in strijd was met het krachtens deze wet bepaalde dan wel na het in werking treden gedurende een jaar, anders dan wegens overmacht, ononderbroken gestaakt is geweest.

Artikel 23. De artikelen 20, eerste lid, en 21, eerste lid, en het krachtens artikel 22, eerste lid, bepaalde zijn niet van toepassing, indien de uitoefening van het aangewezen bedrijf

bij het in werking treden van het bedrijfsvergunningbesluit of de bedrijfsvergunningbeschikking in strijd was met, dan wel het gevolg was van een vestiging of uitbreiding in strijd met het Bedrijfsvergunningbesluit 1941 (*Verordeningenblad* 119, sedert gewijzigd), of met een regeling omtrent de vestiging of uitbreiding van ondernemingen, vastgesteld krachtens artikel 7 van het Organisatiebesluit Voedselvoorziening 1941 (*Verordeningenblad* 69, sedert gewijzigd).

Artikel 24. De Wet op de economische delicten (*Stb.* 1950, K 258, sedert gewijzigd) wordt gewijzigd als volgt:

a. in artikel 1 wordt het gestelde onder 3°, e, vervangen door: „e. de artikelen 3, 8, eerste lid, 12, 16 — voor zover uitdrukkelijk aangeduid als strafbare feiten — en 17 van de Bedrijfsvergunningwet;”;

b. in artikel 59, eerste lid, wordt onder 1° in plaats van: „onder e en g” gelezen: „onder g” en onder 4° in plaats van: „onder e en f”: „onder f”;

c. artikel 74 vervalt.

Artikel 25. 1. De Bedrijfsvergunningwet 1938 (*Stb.* 619) wordt ingetrokken.

2. Het Bedrijfsvergunningbesluit 1941 vervalt.

Artikel 26. 1. De bevoegdheid van de organisaties, bedoeld in artikel 2, tweede lid, van het Organisatiebesluit Voedselvoorziening 1941, tot het vaststellen, op de voet van artikel 7 van dat besluit, van verordeningen, waarbij ten aanzien van de vestiging of uitbreiding van ondernemingen van nijverheid regelen worden gesteld uit hoofde van een der in artikel 3, derde lid, van deze wet vermelde omstandigheden, vervalt.

2. Zodanige, bij het in werking treden van deze wet geldende, verordening kan evenwel op de voet van het bepaalde bij of krachtens het Organisatiebesluit Voedselvoorziening 1941 worden gewijzigd of ingetrokken.

3. Een verordening, als bedoeld in het tweede lid, vervalt, voor zover zij betrekking heeft op het bij een bedrijfsvergunningbesluit aangewezen bedrijf, bij het in werking treden van dat besluit.

Artikel 27. Deze wet kan worden aangehaald als „Bedrijfsvergunningwet”, met vermelding van het jaar harer totstandkoming.

Artikel 28. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Economische Zaken,

De Staatssecretaris van Economische Zaken,

*De Minister van Landbouw, Visserij
en Voedselvoorziening,*